

## SECTIE-VERGADERINGEN.

Collega VAN LEERSUM heeft mijn meening volkomen juist begrepen.

Indien het Hoofdbestuur zorgen kan voor sprekers, die uitsluitend onderwerpen behandelen van direct belang voor den praktizeerenden arts, zooals collega VAN LEERSUM ze aan het slot van zijn artikel nader definieert, dan zou het ook mij leed doen, indien de sectie-vergaderingen werden gestaakt.

Sedert vele jaren heb ik (en meestal op verzoek van het Hoofdbestuur) dergelijke voordrachten op de Algemeene Vergadering gehouden.

Om over den aard dier voordrachten te kunnen oordeelen, geef ik hier uit mijn geheugen enkele titels:

1<sup>o</sup>. De gevaren bij laparotomie: afkoeling, bloeding en sepsis en hoe deze te vermijden.

2<sup>o</sup>. De aspiratie-methode van DIEULAFOY en haar toepassing.

3<sup>o</sup>. Demonstratie van BRYANTS dubbelen spalk bij coxitis en van een paar instrumenten.

4<sup>o</sup>. Breukbeklemming.

5<sup>o</sup>. Rationeële chirurgische behandeling van empyeem.

6<sup>o</sup>. Operatieve behandeling van prolapsus uteri et vaginae.

7<sup>o</sup>. PHELP'S methode van operatie bij horrelvoet.

Meer herinner ik mij er niet.

Maar het is genoeg dunkt mij om te bewijzen, dat ik niet afkeerig ben van een weinig practische geneeskunde op onze Algemeene Vergaderingen.

Wanneer het Hoofdbestuur eens in overleg trad met de klinische hoogleeraren, zou het dunkt mij, bij een juiste keuze van onderwerpen en een practische wijze van behandeling dier onderwerpen niet moeilijk zijn de sectie-vergaderingen in korten tijd bij de leden der Maatschappij populair te maken.

En indien dit gelukte, zou dit voor velen een attractie te meer zijn om onze Algemeene Vergaderingen bij te wonen. Maar het Hoofdbestuur heeft er dan ook zorgvuldig op toe te zien, dat wij praktische geneeskundigen niet onthaald worden op langdradige hyperwetenschappelijke betoogen, die ipso facto meer op het Natuur- en Geneeskundig Congres te huis behooren.

Dr. H. P. KAPTEYN.

---

# BERICHTEN.

---

## BUITENLAND.

**NEW-YORK.** — „Verzien”? Een geneesheer, H. B. CAFFEY, deelt in *The medical Record* het volgende geval mede. Een mijnwerker was thuisgebracht met een breuk van de wervelkolom. Zijn vrouw, toen twee maanden grvida, omarmde hem, waarbij haar rechterarm met bloed bevekt werd, op welk gezicht zij in zwijm viel. Weldra kreeg de verongelukte decubitus op de nates, dijen, kuiten en hielen; de vrouw paste hem voortdurend op. Toen zij 6 maanden zwanger was, werd een mannelijk kind geboren, dat